

ELTÚNTEK
DISPARITI
Írta: Elise Wilk

Szereplők:

KATHI
MARTHA
EMMA
MAX
EDGAR
GERD

És mások:

LUISE
LILLI
IDA
PAUL
RAINER
HOLGER

A 12 szerepet 6 színész játssza.

**Kérjük, minden színreviteli vagy közlési
szándékról értesítsék a szerzőt és a fordítót:**

Elise Wilk: elise.wilk@gmail.com / 004 0743 609 741
Albert Mária: albertmaria.art@gmail.com / 004 0745 126 330

Első rész. MARTHA

1989-1990 tél

MARTHA

EDGAR, a férje

EMMA, a lányuk

GERD, Emma barátja

KATHI, EDGAR nagynénje

MAX , 48 éve halott, KATHI fiatalkori szerelme

MAX:

martha novemberben tűnt el

az eltűnése előtti éjszakán órákig esett

és mikor az eső a hideg földre ért

az aszfalton vékony rétegű

késpenge csillogású jéggé fagyott

egész éjjel az ablaknál álltam, míg az utcán

megjelentek az emberek

sorban állni mentek

tejért

korcsolyáztak csúszkáltak táncoltak

az utcalámpák fényében

az üvegfák között

a kék színű trolibuszokat

mintha fényes fóliába csomagolták volna

éjjel a házak ereszeire

hosszú, átlátszó jégcsap-fogak nőttek
és nyakunk köré sálként tekeredett a félelem
arról, hogy magányosan
szó nélkül távozik
martha egy estén döntött
néhány hónappal előtte

MARTHA: itt volt

megint

EDGAR: mit akar még

MARTHA: ugyanazt

hogyan adjuk neki a házat

az útlevelekért

EDGAR: csak álmodozzon

MARTHA: soha nem megyünk már el innen

EDGAR: de elmegyünk

csak türelem kell

MARTHA: 15 év után nekem

kissé elfogyott a türelmem

EDGAR: nem adom a házat

MARTHA: dora is itt volt

nekem adta a mixerét és két ruhát

fejenként 70 kilót vihetnek magukkal

ennyit

azt mondja ha majd Németországba ér

vesz másik mixert magának

müllerrel találkoztam tegnap

három hét múlva mennek

mindkét házukat eladják

a két kertes házért 800 márkát kapnak

EDGAR: szinte semmit

MARTHA: néha úgy érzem, mindenki elmegy

csak mi nem

EDGAR: inkább soha nem megyek el innen

minthogy egy rohadt szekusnak adjam a házam

MARTHA: már nem a mi házunk

EDGAR: mit akarsz mondani

MARTHA: ezeknek a falaknak

füle nőtt

EDGAR: martha

MARTHA: emlékszel még

múlt szerdán

kathit a postára hívták

azt mondták külföldi csomag jött a nevére

órákig várt ott

majd szóltak, hogy eltévesztették a nevet

nem nekünk jött a csomag

a ház egész délelőtt üres volt

emma az iskolában

mi munkában voltunk

mikrofont szereltek a falba, edgar

biztosak akartak lenni, hogy senki nem lesz itthon

és mikrofonokat szereltek

EDGAR: csak mert egy idióta postás összekeverte a neveket

nem kell mindjárt azt hinni, hogy lehallgatnak a saját házában

MARTHA: látni akarom, hogy hova tették a poloskákat

Martha a falhoz rohan és karmolászni kezdi.

EGDAR: martha állj le

MAX:

martha egy esős augusztusi napon

érezte először azt a vágyat, hogy elmenjen

12 éves volt

és a házuk előtt megállt egy fehér lada

a szomszéd gyerekek körbevették az autót

melyből martha

németországi

nagybátyja, nénikéje és unokatestvére szállt ki
a nagybácsi kinyitotta a csomagtartót
tele volt ezüstpapíros hosszú rágógumival
piros pecsétetes dobozokba csomagolt cigarettával
kávával és csokival
mindenki vehetett belőle amit csak akart
ahogy telt az idő
martha elfelejtette
a nagynéni pöttyös ruháját, ami annyira tetszett
azt is elfelejtette hogy később a ház mögött
az unokatestvére átadta a cigijét egy slukkra
majd olyan hosszan tanította csókolózni, hogy elkékült az ajka
abból az egész napból
martha csak a németországiak szagára emlékezett
friss szappanillatra
amivel mindig találkozott
mikor a postáskisasszonyok kibontották előtte a rokonoktól érkező csomagokat
és ezt-azt kivettek maguknak belőle
egy pár nejlon harisnyát vagy egy nivea krémet
martha számára ez németország szaga volt
mindig tudta hogy egyszer majd eljut oda
az évek gyorsan teltek
álmodozásra nem volt idő mert élni kellett
egy volt osztálytársánál rendezett házibulin
martha megismerkedett edgárral
mivel ő volt az egyetlen lány, aki nem táncolt
edgar felhajtott három pohár konyakot
és odament hozzá

EDGAR: táncolsz

MARTHA: amint látod, nem

EDGAR: azt kérdeztem, hogy

velem táncolnál-e

MAX:

abban a pillantban, mikor edgár feltette a kérdést

martha rádöbrent valamire:
ha a vőlegényed az orrod előtt
hétszer egymás után táncol másvalakivel
négy lehetőséged van:
egy: ülsz tovább a széken és nyeled a könnyeidet
kettő: odamehetsz és felpofozhatod
három: hazamehetsz
vagy
négy: féltékenyé teheted
martha a negyedik lehetőséget választotta
felállt és azt mondta

MARTHA: igen

MAX:
a következő vasárnapon edgar vendéglőbe hívta
és martha elfogadta a meghívást
mikor egész nap arra vársz, hogy a vőlegényed felhívjon
és nem hív
el kell fogadnod a meghívást
a vendéglőben rossz levegő volt az asztalon szegfű vázában
martha úgy gondolta négy sör kicsit sok egy férfinak
és zsugorinak is tűnt mert csak a saját fogyasztását fizette
következő héten mikor edgar kézen fogta az utcán
nem tetszett neki hogy izzad a tenyere
de mégsem húzta vissza a kezét
mikor a vőlegényed fogdossa a barátnődet a moziban
minél hamarabb
döntened kell

EDGAR: összeházasodunk

KATHI: ha egy atléta nem helyezi magasra a lécet
soha nem lesz dobogós
ugye érted mire célzok

EDGAR: jó lány

és megértjük egymást

KATHI: pánikban van, hogy lemarad

az utolsó vonatról

ennyi az egész

látszik a szemén a kétségbeesés

ne téveszd össze a kétségbeesést a szerelemmel

EDGAR: mégis mit reméltél

egy lollobrigida einstein kombinációt

KATHI: ha azt mondod, hogy elveszel egy inox fazakat

annak is jobban örültem volna

EDGAR: mindig szeretted túlozni kathi néni

KATHI: az uszódába legalább elvitted

EDGAR: miért

KATHI: nekem úgy tűnik görbe a lába

mindig olyan fura szoknyákban jár csak

akkor láthatod a lábát ha

elviszed az uszódába

EDGAR: nem csak akkor

és nem görbe a lába

KATHI: terhes lett

ez az

EDGAR: hülyeségeket beszélsz

KATHI: akkor nem értem

EDGAR: én nem értem

van két keze két lába jó állása

tényleg nem értem mit akarsz még

KATHI: életemben nem láttam még

ennyire szerelem nélküli párt

MAX:

az esküvő napján

kathi begöndörítette a haját a fodrásznál

felvette a lakkcipőjét

a jegyepár tiszteletére

néhány pohár likőr után
minden kevésbé súlyos
szép esküvő volt
de a menyasszony nem tudta, hogy
az új családja súlyos gondokkal küzdött
két évvel azelőtt
edgar testvére, rainer
bekente az egész testét vazelinnel
műanyag fóliát csavart magára
és átúsztta a dunát
jugoszláviába
második szökési kísérlete
volt az országból
miután előtte elkapták
és két hónapot ült
azóta mindig egy fekete autó állt a ház előtt
és edgárt hetente behívták a milíciára
mikor edgar elmondta hogy mi van a testvérével
martha megharagudott
de már késő volt
nem volt visszaút
mert emma már megfogant
az évek gyorsan teltek
nem volt idő álmodozásra
mert élni kellett

EMMA: boldog születésnapot kathi néni

GERD: itt a mi ajándékunk

KATHI: lássuk csak mi van itt

jaj nekem

utálom a barna színt

de mi mást vehetnél egy banyának

mint egy barna sálat

de tudod mit

hordani fogom

semmi sem kínosabb
mint mikor fél lábbal a sírban vagy és fiatalos cuccokat viselsz
apropó sírgödör
hallottátok hogy járt florescu
mikor múlt héten meghalt az apja
rá kellett adja az öltönyét
mert szegény öregnek még egy öltönye sem volt
de mi lett azután
temetés után mikor minden lejárt
fiorescu nem találta a kenyérjegyet
néhány nap múlva rájött
hogy az öltönye zsebében maradt
abban amivel az apját eltemette
úgyhogy képzeljétek
ki kellett ásnia hogy elvegye a bont
és mert soha nem kapott volna engedélyt ilyesmire
éjjel kiment a temetőbe
felnyitotta a sírt
de veled mi van drágám
rosszul lettél
MARTHA: asztalnál ülünk
nem a legjobb pillanat hogy
holttestekről beszéljünk
KATHI: születésnapom van
nem a legjobb pillanat hogy
olyan képet vágj mint egy áramütést szenvedett pincsi
EDGAR: még egy kis levest
KATHI: edgar
ne nézz így rám
ilyen szomorú szemekkel
mi vagyok én
vietnámi film
apropó film
holnap lesz egy jó film a moziban
akkor is megnézem ha reggel hattól kell sorban állnom jegyért

EDGAR: reggel én is beállok a sorba
azt hallottam narancsot hoznak
KATHI: igen igen
lesz majd verekedés
tudod miért vannak olyan messzire egymástól a boltok
hogyan össze ne keveredjenek a sorok
GERD: erre tényleg nem gondoltam
KATI: na mondd csak fiacskám
télen
mi hidegebb mint a hideg víz
GERD: nem tudom
talán a jég
KATI: a meleg víz
MARTHA: azt hiszem mára elég lesz ennyi
KATI: még csak egyet mondok és kész
kiadnak egy bélyeget a ceașescu képével
MARTHA: ülhetnék én is egyszer úgy az asztalnál
hogyan nem ceașescuról beszélünk

MAX:

egy idő után
edgart egyre ritkábban hívták a milíciára
és a fekete autó is eltűnt a ház elől
de martha félelme megmaradt
mint a nyaka köré tekert sál
néha az utcán
úgy tűnt lépéseket hall a háta mögött
mikor hátra nézett nem volt ott senki
néha mikor telefonált
mintha susogást hallott volna
nem tudta miért
minden kitelepedési kérelmet elutasítottak
edgar viszont nyugodt volt
ült a kanapén konyakot töltött

és azt mondta
még várnunk kell egy kicsit

KATHI:

egy viccet még és kész
tehát kiadnak egy bélyeget ceauşescuval
ceauşescu álrühában bemegy a postára
hogy megtudja veszik-e a bélyeget
nem veszik, mondja a hivatalnok
miért kérdezi ceauşescu
mert nem ragad
ceauşescu kér egy bélyeget, ráköp a ragasztós felére, rányomja egy borítékra
és mutatja
miért mondod, hogy nem ragad
látod, ragad

MARTHA: elég

KATHI: igaz, mondja a postás, de mindenki csak a képes felére köp
ha-ha-ha

MARTHA: nem gondolod hogy túlzásba viszed

KATHI: miért drágám

MARTHA: edgarral beszélek

EDGAR: add vissza a poharamat

MARTHA: azt hiszed nem láttam mikor újra töltöttél

azt mondtad egy pohár és kész

ez már a harmadik volt

EDGAR: ma kathi nénit ünnepeljük

KATHI: és az útlevelek meg nem érkezését

Is ünnepeljük

azt is ünnepelni kell

itt ültem és arra gondoltam

nem is megyek már sehova

mit a fenét csinálhatnék ott

azok ott rögtön bedugnak egy öregotthonba

tornázhatok majd a medencében húsz másik lötyögő bőrű

banyával pöttyös fürdőruhában
és úszósapkával a fejünkön
kősz nem kell
menjete ti fiatalok vagytok
vagy ne menjete csak döntsetek már
mind csak a kitelepedési engedélyre vártok
és elfelejtetek élni

Néhány másodpercnyi csend.

EMMA: nézzünk diákat?

MAX:

németországi nagybácsikáit, nénikéit és unokatestvéreit
emma csak diaképekről ismerte
edgar vetítette őket néha vasárnaponként
az ebédlő falára
időnként jött tőlük egy-egy levél vagy képeslap
és a szülei odatették emmát, hogy válaszoljon nekik
furcsa volt olyanoknak írni akiket soha nem látott
a valóságban
egy idő után rainer bácsi
csomagokat kezdett küldeni
egyikben emma kapott
egy szögletes világoskék iskolatáskát
az első iskolai napra
az iskolában jó volt
csak néha furcsa dolgok történtek
a padok fele üres lett
eltűnt egy-egy osztálytárs
és soha többé nem bukkant fel
mintha egy láthatatlan lyukba zuhant volna
mintha valaki egy óriási radírgumival
kitörölte volna a föld színéről

az egyik napról a másikra eltűnt osztálytársak tulajdonképpen
németországba mentek
a gyerekek gyakran beszélgettek erről
az iskolaudvaron
és egy virágárusról is aki
pénzért segített az embereknek elmenekülni
meg egy fiúról akit megfulladva találtak meg
gumimatracon próbált átkelni a dunán
mert azt hallotta, hogy így lehet eljutni németországba
ahova a barátja elment már
és egyszer emma osztálytársa elmesélte hogy a szomszédasszonyuk
annyira elkeseredett hogy nem sikerül kitelepednie az országból
hogy kiugrott a konyhaablakon
a fiú azt mondta hogy aki nem hiszi az vele mehet
hogy megmutassa a vérfoltot az aszfalton
mindannyian odamentek
és a friss vérfolt még ott volt
közvetlenül egy krétával rajzolt ugróiskola mellett
a gyerekek nézték a foltot
és emma érezte hogy valaki a kezét rángatja
gerd volt a padtársa
emmának tetszett
mert más volt mint a többi fiú
nem verekedett nem beszélt csúnyán nem köpködött
egyszer levágott egy darabot a hálószoba sötétítőfüggönyéből
hogy báli ruhát varrjon belőle emma babájának
gerd és emma elválaszthatatlanok voltak
és mikor emma 16 éves lett
gerd elvitte egy kapualjba
ahol egy fotóstúdió működött
a fényképész külföldi lapokból kifotózott képeket sokszorosított
és egy lejért vehettél tőle
filmsztárokról készült kisméretű képeket
emma annyit választhatott ahányat akart
később gerd egyik füzetében véletlenül rátalált

egy meztelen férfit ábrázoló kisméretű fotóra
soha nem kérdezte meg mit jelent a kép
azt sem kérdezte meg a barátjától hogy a pionírgyűléseken
miért nézi úgy victort az egységparancsnokot
semmit sem kérdezett tőle
mert már szerelmes volt a fiúba

EDGAR: beszélünk kell
anyádról

EMMA: mi van vele

EDGAR: tudd meg hogy
nem fog visszjönni

EMMA: tudtam

EDGAR: légy őszinte hozzám
mondott neked valamit
a terveiről

EMMA: nem

EDGAR: nem is hallottad beszélgetni valakivel

EMMA: nem

EDGAR: gondold meg jól
hátha eszedbe jut valami

EMMA: nem jut eszembe semmi

EDGAR: készülj fel arra hogy
ezek itt pokollá teszik majd az életünket
és csak miatta

tudta jól mi vár ránk ha ő elmegy
és mégis elszökött
nem is törődött velünk

EMMA: azt hiszem nem bírta volna
akár még egy napig sem itt
ennyi az egész

MAX:

a következő reggelen
edgar várta hogy a ház előtt megjelenjen a fekete autó
várta a hangos dörömbölést az ajtón
hogy behívják a milíciára
de nem történt semmi
másnap reggel sem
és a következő reggel sem
és aztán eljött az a reggel
mikor az ablakban álltam és láttam ahogy az emberek sűrű oszlopokban
haladtak a központ felé
lyukas zászlókat vittek
és megkondultak a templom harangjai
és másnap éjjel
a golyók lyukakat szakítottak az épületekbe
és az emberekbe

GERD: vicces hogy
évekig várt hogy elmehessen
és alig egy hónappal a távozása után
kitört a forradalom
azt hiszem bánja
hogy nem lehetett itt
EMMA: most szabadok vagyunk
bárhova mehetünk
GERD: elmehetsz hozzá
EMMA: nem megyek
GERD: nem hiányzik
EMMA: nem tudom
nem hiszem
GERD: milyen furcsa
EMMA: lehet hogy megszoktam az emberek eltűnését
egy idő után semmit sem éreztem
de emlékszem milyen volt legelőször
emlékszem arra a napra
ma is

szeptember volt épp hazaértem a táborból és a szandálom
poros volt
emlékszem az előszobában alig volt fény
kiégett egy villanykörte
anya azt mondta
MARTHA: dagmar elment németországba
végleg
MAX: emma akkor hallotta életében először ezt a szót
MARTHA: végleg
EMMA: nem tudtam hogy egyre gyakrabban fogom hallani
olyanokról akik eltűnnek
egy egész éven át úgy mentem iskolába
hogy kerülőt tettem dagmar blokkja felé
mindig felnéztem a balkonra
és azt reméltem hogy meglátom
régebben azon a balkonon ettük együtt a sült krumplit
neckermann és quelle magazinokat nézegettünk
és jövődöbeli férjeinket válogattuk belőlük
egyszer átjött hozzám játszani
és én nem akartam hazaengedni
az ajtó elé álltam és sírtam
egy másik alkalommal mikor épp haragban voltunk
átnyújtott nekem az iskolapad alatt egy fél banánt
és most egyszerre nincs többé
majdnem négy hónapig vártam míg
a postaládában megjelent
egy karácsonyi üdvözlőlap
színes volt csillámporos és egy rénszarvasok által húzott szánt ábrázolt
mikor kinyitottam a *jingle bells*-t énekelte
akkor sírva fakadtam
mert ez volt a legszebb ajándék amit valaha kaptam
az üdvözlőlapon ott volt a szép kézírása
tollal
leírta mit kapott ajándékba és milyen iskolában tanul
néhány hét múlva az iskolai nagyszünetben

felfedeztem hogy nem én voltam az egyetlen akinek írt
flori mutatott egy nagyon csúnyán
ceruzával írt levelet
amelyben dagmar elmesélte hogy csókolózott egy tim nevű fiúval
azt írta, hogy egyelőre nem engedi továbbjutni a melltartójánál
de hogy majd értesíti florit
ha megtörténik a dolog
mikor elolvastam ezt a ceruzával csúnyán írt levelet
életemben először éreztem irigységet
én is szerettem volna egy ceruzával csúnyán írt levelet kapni
rájöttem hogy a zenés üdvözlőlappal nem is szép
és hogy hiába sírtam mikor megkaptam
mert nem volt az igazi

MAX:

azon a napon emma először érezte
a fájdalmat
nem a nagy és hideg medúza-fájdalmat
ami néha esténként telepedik rád
sem az apró üvegszilánk fájdalmat
ami a bőröd alá hatol mikor szomorú vagy
hanem igazi fájdalmat
mint
mikor egy fekete rakéta másodpercenkénti sokezer kilométeres sebességgel kirepül belőled
szétrobbantja a mellkasodat
és egy lyukat hagy maga után

*Miközben MAX beszél GERD, nagyon ügyetlenül megpróbálja átölelni EMMÁT. EMMA
hozzásimul. GERD ugyanolyan ügyetlenül kibújik az ölelésből*

EMMA: csúnyának látsz
GERD: miért mondd ezt
EMMA: akkor mi ez
GERD: nem, csak

izé

tudod, hogy nem azért

jól tudod hogy nem azért

EMMA: az olvastam hogy önszuggesztió

minden fejben dől el

ha igyekszel egy kicsit

meglátod

tudsz majd szeretni

GERD: el kell mondanom neked valamit

EMMA: tudom már hogy mit akarsz mondani

nem zavar

és el fog múlni

majd segítek neked

GERD: besúgtam rólatok

EMMA: ezt hogy érted

GERD: leírtam

bizonyos dolgokat

EMMA: mióta csinálod ezt

GERD: három-négy éve

EMMA: nem hiszem el

GERD: lehet hogy miattam

nem tudtatok elmenni

de hidd el hogy soha nem írtam semmi terhelőt

ezt tudnod kell

EMMA: miért

nem értem

GERD: nem volt választásom

kényszerítettek

különben nem

különben az lett volna hogy

különben sokkal rosszabb lett volna

EMMA: azért tetted mert tudták

tudták rólad azt a dolgot

GERD: igen

EMMA: és pontosan mit tettél

GERD: azt mondták hogy írjak rólatok
mit beszéltek az asztalnál kivel találkoztok hova mentek
semmit sem mondtam emma
semmi fontosat
semmi rosszat rólad soha
ha akarod elmegyek csak szólj
EMMA: nem akarom hogy elmenj
maradni fogsz
kérlek

MAX:

január napsütéses volt
a központban minden épületen lyukas zászlók lengtek
kathi nagytakarítást csinált
és levette a falról
martha és edgar esküvői képét
a helyén sötét négyzet maradt
a következő nyáron
egyre többen mentek el
edgar megkapta németországból a válási papírokat
majd egy év múlva újabb iratokat kapott
kék formanyomtatványokat amelyek
feljogosították hogy emigráljon
a fiókban tartotta őket
míg egyik barátja azt nem mondta
ez az utolsó esélyed
akkor edgar is elment
kathi sírt
emma és gerd úgy döntöttek hogy nem mennek el
beiratkoztak az egyetemre
majd később összeházasodtak
én az ablaknál maradtam
és néztem kifele
a világ egyre színesebb lett

az emberek nejlonszatyrokkal a kezükben
sétáltak az utcán
a szatyrokon pálmafák
azt mondják a halottak addig maradnak a földön
míg valaki emlékszik rájuk
rám még
emlékezett valaki
ezért maradtam

MÁSODIK RÉSZ. KATHI

1944-1945 tél

KATHI

MAX, a szerelme

PAUL, rövid ideig Kathi férje

LILLI, Kathi húga

LUISE, egy szomszéd

EDGAR, LILLI fia, még nem született meg

EDGAR:

max a farkast
szilveszter éjjel látta
erwin webertől tartott hazafele
az utcán csend volt
csak a fagyott ágak zörgése hallatszott
és a léptei alatt csikorgott a hó
mikor a parkhoz ért
a templom harangja elütötte az egy órát
és akkor hirtelen egy állat suhant át előtte mint egy sötét felhő
mire max utána fordult
a farkas már el is tűnt a házak mögött
erwin webernél mulatság volt
max csak káthival táncolt
a bőrén még érezte az illatát
vaníliás cukor illata volt
már mindenki tudott róluk
ahol véget érnek a házak elkezdődik az erdő
néha téli éjszakákon
egy nagy fekete farkas jön le a városba
egy ideig ólálkodik a házak körül
majd eltűnik
azt mondják hogy aki meglátja
az már nem éri meg a következő évet
néhány téllal azelőtt az év utolsó napján
a postás nem ment haza
nyitott szemmel megfagyva találták egy sáncban
luise azt mondja a postás látta a farkast
luise sok mindent mond
főleg néhány pohár pálinka után
csak hogy bizonyos dolgok amelyekről luise beszél
tényleg meg is történnek

például az előző nyáron
luise azt álmodta hogy az állomáson gyors iramban
emberekkel teli fagyos vagonok haladnak át
miután látta a farkast
max felgyorsította a lépteit
kevés volt már hazáig
miközben haladt a jeges úton
csillogó üstökösként szaladt át rajta a félelem
de nem volt ideje a farkason gondolkodni
már ősztől elkezdődött
a szóbeszéd a városban

MAX: te is hallottad

KATHI: igen

bedugom a fülem

hogy ne halljam többet

elegem van

MAX: talán jobb lenne tudni

hogy fel tudjunk készülni

KATHI: már nem is tudja az ember kinek higgyen

annyi pletyka kering

ma lilli elment lisztet vásárolni

és cristescuné a boltból megkérdezte

mikor visznek titeket a tengerre

lilli nem értette a kérdést

úgyhogy cristescuné elmagyarázta neki

hogy minden szászt feltesznek egy hajóra

és elsüllyesztenek minket a fekete tengerben

lilli sírva jött haza

azelőtt ha a boltba mentünk

cristescuné megdicsérte a ruhánkat

és cukorkát adott nekünk

most meg ez

MAX: az emberek megváltoznak

KATHI: este majd betöröm a kirakatát egy kővel
és ha még ijesztgeti lillit
őt fogja elvinni az ördög
MAX: oroszországba akarnak vinni
munkatáborba
KATHI: ki hisz az ilyen mesékben
MAX: pedig igaz
elkezdtek listákra írni
mindenkit
minden 18 és 35 közötti nőt
és minden 17 és 45 közötti férfit
akinek német neve van összegyűjtenek
KATHI: ki mondja ezt
MAX: mindenki mondja
marhavagonokba raknak
és elvisznek
KATHI: ha ez igaz lenne
örülnék hogy lillit nem viszik el
csak most töltötte be a 16 évet
MAX: ha oroszországba visznek
nem tudom hogy élve hazatérünk-e valaha onnan
KATHI: annyira rossz
MAX: rosszabb mint el tudnád képzelni
jan futni akar
karl azt szeretné ha elbújnánk
rejtekhelyet készítünk a pincénkben
apa levágja a disznókat
és elássa a szalonnát
meg a zsírosbödönöket
a földbe
ott ülünk majd míg elmúlik minden
vagy lehet hogy biztosabb ha
jannel együtt az erdőbe menekülünk és ott rejtőzünk el
majd meglátjuk
KATHI: ha elszökünk másokat visznek el helyettünk

MAX: te nem szöksz
te itt maradsz
KATHI: és hol bújok el
MAX: nem bújsz el
erről gondoskodtam
te férjhez mész
KATHI: megbolondultál
MAX: minél hamarabb férjhez mész
valakihez akinek román neve van
KATHI: soha
MAX: kathi
csak így biztos a menekülésed
KATHI: és ki lesz az szerinted
aki belemegy egy ilyesmibe
MAX: tudok én valakit
KATHI: veled megyek a rejtkehelyre
de nem megyek férjhez
MAX: már beszéltem vele és beleegyezett
KATHI: ki az
MAX: paul
a fiatal mérnök aki luise padlásszobáját bérlí
KATHI: és miért nem engem kérdeztél előbb
lehet hogy én nem akarom
MAX: csak aláírsz egy papírt
KATHI: mennyibe kerül
MAX: semmibe
azért teszi mert barátok vagyunk
KATHI: én nem megyek hozzá
te megbolondultál
MAX: de igen megteszed
én meg elbújok
te ott laksz a házában egy ideig
és ha mindez véget ér
majd együtt leszünk
KATHI: mit mondanak majd mások

MAX: az életedet mented

senki sem tudja hogy ott megússza-e élve

ha itt maradsz életben maradsz

KATHI: nem tudom hogy képes vagyok-e megtenni

MAX: és én leszek a második férjed

ehhez mit szólsz

KATHI: tegnap még egy férjem sem volt

most megtudtam hogy egy év múlva kettő is lesz már

MAX: kathi meg kell tenned

KATHI: mindenki gyűlölni fog

azt mondják majd hogy gyáva vagyok és menekülni szeretnék

MAX: mindenki úgy boldogul ahogy tud

nincs neked oroszországban ledolgozni való tartozásod

KATHI: éjjel betöröm a bolt kirakatát

addig dobálom kövekkel míg semmi sem marad az üvegből

jössz velem

EDGAR:

január közepén

olyan tiszta volt az ég hogy minden csillag látszott

éjjélkor az utcák megteltek nagy fekete autókkal

és hangos ajtódongetések hallatszottak

mindig ketten voltak

egy román katona és egy orosz tiszt

fegyveresen

listákkal a kezükben házról házra jártak

a gyógyszerész ajtaján fél óráig kopogtattak

nem felelt senki

a gyógyszerész a felesége meg a lányuk

lenyeltek egy-egy fiola mérget

egyét meg beadtak a kutyának is

reggel felé az égen rózsaszínű csík jelent meg

az emberek sorokban haladtak az iskola épülete felé

ott gyűjtötték össze mindenkit

másnap a katonák felkutatták azokat akik elbújtak
luise házában négyszer is voltak egy nap alatt
átkutattak minden szekrényt
felborították a kanapét
de nem találtak senkit
harmadik nap eljöttek liliért, kathi húgáért
mert úgy döntöttek hogy fiatalabbakat is visznek
resi a varrónő
akinek eltűnt a férje a háborúban
nem akarta magukra hagyni a gyerekeit
ezért elbújt a kerti fészerben
mikor az apósa azt mondta
elmegyek én helyetted
resi nem akarta
úgyhogy kijött a fészerből
és feladta magát
a negyedik napon
a rendőrök megtalálták max rejtekhelyét
kathi ebből semmit sem tudott
egy héttel azelőtt
a polgármesteri hivatalban több házasság kötötten
nem volt virág sem éneklés
kathi felment a padlásra és elővette a bőröndjét
beledobált néhány ruhadarabot
és elindult az újdonsült férje lakása felé
a marhavagonok akkor már néhány napja
az állomáson álltak

PAUL: sajnálom
nem milliomoshoz mentél feleségül
csak egy szobám van
KATHI: életemben nem láttam még
ilyen rendetlenséget
te soha nem törölsz port

PAUL: bocsáss meg

nem volt időm takarítani

tudom hogy kellett volna

KATHI: a szobád mindig legyen tiszta

sohe nem tudhatod mikor látogat meg

egy szép lány

majd holnap kitakarítok

PAUL: de nem kell

KATHI: miért ne

néhány napig az én házam is lesz

kihasználhatnád

hogy a feleséged vagyok

PAUL: kérsz vizet

KATHI: nem

aludni szeretnék

egyedül ha lehet

PAUL: hát persze

KATHI: itt csak egy ágyat látok

PAUL: én majd a földön alszom

KATHI: áhá

(a bőröndből elővesz egy pisztolyt)

ha közelebb jössz lövök

PAUL: ezt honnan szerezted

KATHI: a padláson találtam

azt hiszem a német katonáé volt akit nagymama bújtatott

PAUL: tedd el kérlek

(Kathi megfenyegeti a pisztollyal)

KATHI: és most oltsd el a villanyt

és fordíts háttal

nehogy leskelődj

PAUL eloltja a villanyt. A szobában sötét van. Kathi levetkőzik és bebújik a paplan alá.

PAUL: jó éjszakát

KATHI: jó éjszakát

néhány másodpercig csend van

PAUL: miből gondolod hogy közelednék hozzád

néhány másodpercig csend van

KATHI: ezt miért mondtad

hogy bosszants vagy mert nem érdekellek

PAUL: mert nem érdekel

KATHI: ha szembe mennénk az utcán észre sem vennél

PAUL: nem hiszem

KATHI: és ezt komolyan mondod

PAUL: igen

KATHI: bármit gondolhatsz rólam

csak ne nézz hülyének

azt hiszed nem láttam hogy néztél

PAUL: mikor

KATHI: mikor az előbb beléptem ide

néhány másodpercig csend van

KATHI: most elpirultál

PAUL: nem pirultam el

KATHI: sötétben is tudom

hogy elpirultál

KATHI felkapcsolja a villanyt.

KATHI: elpirultál

gyere nézz a tükörbe

látod

piros az arcod

PAUL: képzelsz

KATHI: nem szégyen

ha tetszik neked egy szép lány

néhány másodpercig csend van

KATHI: kacsintani tudsz

nézd

megmutatom

engem a német katona tanított meg

néha ételt vittem neki

egyik reggelre eltűnt

mindig arra gondolok hogy mit csinálhat

PAUL: késő van

bújj vissza az ágyba

PAUL eloltja a lámpát

EDGAR:

verőfényes nap volt

mikor feloszakozva elindultak az állomás felé

kongtak a harangok

és a járdák megteltek emberekkel

az állomáson a vagonok

csillogtak a napsütésben

a tanító felesége

egész éjjel nem aludt

aggódott hogy túl kevés ételt csomagolt a férje bőröndjébe

kifutott az állomásra hogy vigyen még neki

egy katona megfogta és őt is feltette a vonatra

két hétig utaztak

betakaróztak minden ruhájukkal ami a bőröndben volt

a vagonok befagyott ablakán át

néha láttak egy kis darabka eget

a vonat sokszor megállt

de soha nem tudták hol vannak

abban a vagonban ahol max volt

jégcsapokat ettek hogy szomjan ne haljanak
abban a vagonban ahol lilli volt
énekeltek és meséket mondtak
esténként ha csend volt
és csak a vonatkerekek kattogása hallatszott
mindannyiukra ráborult a félelem
mint egy takaró
éjszaka volt mikor leszálltak a vonatról
valahol egy lepusztult állomáson szibériában
és elindultak egymás után
a hóban
majdnem egy órán át gyalogoltak
míg elértek egy hatalmas ablakok nélküli épülethez
odabent csillogott a plafon
mert jeges volt
max leheveredett egy matrac nélküli vaságyra
becsukta a szemét
és az előző nyárra gondolt
a nyárra mikor minden megváltozott

LUISE: hosszú utat látok

látod

fehér

hóban vezet az út

és itt az út végén vár rád valaki

látod

LILLI: lehet hogy ez azt jelenti

hogy elmegyek a nővérképzőbe

KATHI: talán egy férfi várja

LUISE: igen van ott valaki

aki rá vár

L betűvel kezdődik a neve

LILLI: milyen furcsa

tegnap krumplit pucoltam

és a héját átdoztam a vállamon

KATHI: és L jött ki
hozzámegy valakihez akinek L-el kezdődik a neve
mi csak egy fiút ismerünk akinek a neve L-el kezdődik
lorenz

egy idióta

LUISE: most tedd az ujjad a csésze közepébe

úgy

és nyomd meg

LILLI: mi az

LUISE: még nem látom

KATHI: add csak ide

megmondom én mi az

egy bomba

bombákban lesz részed

sok-sok napon át mostantól kezdve

mint mindannyiunknak különben

és elbújsz a pincében

lorenz-el

LILLI: nem is igaz

add ide a csészét

LUISE: istenem milyen zaj volt tegnap is

mintha egyre gyakrabban

szirénáznának

LILLI: és láttad a repülőt luise

soha nem láttam még repülőt ilyen közelről

LUISE: nem láttam semmit

ki sem mentem a pincéből

nem is tudom mi történik

nem járnak a vonatok

posta sem jön

ma újság sem volt

belép MAX

MAX: kathi

hallottatok
bemondta a rádió
románia és oroszország békét kötött
most németország ellen harcolunk
LUISE: mikor mondták ezt
MAX: kapcsold be a rádiót
jönnek az oroszok
közel vannak
majdnem 70 kilométerre a várostól
azt mondta apa
LUISE: és velünk
mi lesz

EDGAR:

néhány nap múlva kikapcsolták a telefonjaikat
és elvették a rádiókat
majd megérkeztek a városba az oroszok
az ősz elején
beköltöztek a házaikba
majd jött a tél
és a városból elindultak
az emberekkel teli vonatok
a szibériai táborban mindenkinek száma volt
lili 502 volt max 719
minden nap káposztalevet ettek
csirízes kenyérrel
a tél végéig
nem is látták a napvilágot

még sötét volt mikor sorban elindultak
a szénbánya felé
és sötét volt akkor is mikor 12 óra múlva kijöttek a bányából
lili mindig énekelt
néha egy idősebb orosz munkás
a zsebébe csúsztatott egy palacsintát
mikor kijöttek a bányából mindig megszámozták őket
néha hiányzott valaki
sikerült elszöknie
de legtöbbjüket elfogták
visszahozták
és mindenki előtt megverték
ennek ellenére max
kitalált egy szökési tervet
két másik fiúval
csak meg kellett várniuk a nyarat
és a megfelelő éjszakát az eltűnésükhöz
egy estével a baleset előtt
max azt álmodta hogy fekete hó hull
reggel káposztalevest evett
és elindult a bánya felé
hirtelen történt
egyszer csak széndarabok zuhantak rá
másodpercek alatt elborították
és nem volt elég ereje védekezni
ott a szén alatt
max kathira gondolt
eszébe jutott a cukros vanília illata
egy erdőszéli városra gondolt
ahova téli éjszakákon időnként
lejár egy nagy fekete farkas
ólalkodik egy darabig a házak körül
majd eltűnik
és végül meglátta a farkas narancsárga szemét
égett a farkas szeme

max érezte hogy kiforrósodik a teste
és hosszú ideje először
jól érezte magát
nagyon távol az erdőszéli várostól
kathinak ez volt az utolsó napja
amit a férjénél töltött
a veszély elmúlt
most már hazamehetett
május elején zúgtak a harangok és két órán át üvöltöttek a szirénák
a háború véget ért

KATHI: mielőtt elmegyek
készítek neked eperhabot
soha életemben nem ettél még ilyen finomat
fogadni merek

PAUL: nem kell elmenned még

KATHI: max hazajön
azt hallottam jönnek
az első vagonok a betegekkel
ha nem kaptam tőle levelet
azt jelenti hogy útban van hazafelé

PAUL: nem túl korai még

hogyan hazatérjen
alig telt el négy hónap
KATHI: megtudtam volna
ha baja esik
biztos csak azért nem írt mert beteg volt
és aztán feltették a vonatra
biztos úton van már

hazaért

PAUL: nem olyan biztos

KATHI: lili írt
már kívülről tudom a levelét
el sem tudom mondani hogy örülök
hogyan egészséges

néha nem tudok aludni éjszaka
arra gondolok hogy mit csináltam
és szégyenkezem

PAUL: nem csináltál semmit

KATHI: nem érted

elvitték lillit

miattam van ott

én kellett volna ott legyek

nem kellene itt lennem

hazamegyek

PAUL: miért nyomorognál ott

mikor van itt elég hely

KATHI: igazad van

kicsit sokan vagyunk most egyetlen szobában

de át kell mennem ezen

nem élhetek itt veled jólétben

miközben ők

nem bírom már

PAUL: azt jelenti hogy végig hazudtál nekem

KATHI: azt hittem

azt hittem hogy sikerül

hogy nekünk kettőnknek sikerül

sajnálom

tévedtem

PAUL: nem hiszem el, hogy miket mondasz

KATHI: nem

mi ketten nem lehetünk -

mindig büntudatom lesz

PAUL: vagyis számodra semmit sem jelentett ami kettőnk között történt

KATHI: de igen

jelentett

de nem tudok

sajnálom

haza kell mennem

PAUL: és ha arra kérlek hogy maradj

ha azt mondom hogy butaság elmenned

KATHI: hagyj

mondtam hogy nem akarom

PAUL: akkor tűnj el innen

ne is lássalak többet

KATHI begyömöszöl néhány dolgot a bőrönbe majd elindul.

PAUL: kathi

várj

bocsáss meg

nem akartam kiabálni

szeretnék odaadni neked valamit

átnyújt neki egy levelet

KATHI: max

maxtól van

mikor jött

PAUL: múlt hónapban

KATHI: és te eldugtad előlem

PAUL: azt reméltem hogy elfelejtetd

EDGAR:

kathi hazatért

és egy hét múlva

jött a hír hogy max meghalt egy munkabalesetben

kathi meg volt győződve hogy ez büntetés

azért amit tett

és évekig élt bezsúfolva egy szobáckába

az anyjával, apjával és nagymamájával

a ház többi részét elfoglalták az új tulajdonosok

akik azt sem engedték meg nekik hogy almát szedjenek a kertből

a város szélén levő virágkertészetben dolgozott

és naponta imádkozott hogy lilli hazatérjen

így telt el négy év

majd luise azt álmodta hogy hosszú vonatok haladnak át a városon

luise mindenfélét beszél

főleg néhány pohár pálinka után

de bizonyos dolgok

igazak

az utolsó előtti oroszországi szállítmánnyal

hazajött lilli

ezúttal a vagonokat nem őrizték katonák

és odakint nyár volt

a hazafelé tartó vagonban

ismerte meg apámat

de ezt akkor még nem tudta

azt sem tudta hogy johannak meg neki két gyereke lesz majd

én meg rainer

nem tudta hogy apám korán meghal majd

nem tudta hogy alig néhány év múlva

kezében tartja majd a kihűlő kezét

és hogy a férfi bőre alatt még mindig ott lesz a szénpor a bányából

nem tudta hogy a nővére kathi ott marad a szülői házban

és soha nem megy újra férjhez

viszont anyánk helyett anyánk lesz

hogy jóvátegye a húga elleni bűnét

azt sem tudta hogy más vonatok

nem haza vitték az embereket

hanem németországba

és legtöbben ott maradnak

és soha nem térnek már haza

viszont elhívják magukhoz a szüleiket testvéreiket

és sokan el is mennek

lilli nem tudta mindezt

leszállt a vonatról

odakint sötét volt

és illatoztak a hársfavirágok
mikor az otthona közelébe ért
a templom harangja elütötte az öt órát
és örült hogy üresek az utcák
mert sírhatott

HARMADIK RÉSZ. EMMA

2006-2007 tél

EMMA

IDA, a lánya

RAINER, EMMA nagybátyja

KATHI, RAINER nagynénje

HOLGER, RAINER fia

GERD, EMMA volt férje, 12 éve halott

GERD:

azon a napon mikor rainer megérkezett
nagy pelyhekben hullt a hó
mintha valaki sokmilliárd fehér pillangót engedett volna szabadon
a föld felett
a pelyhek egész délután táncoltak a hideg levegőben
és rátelepedtek az aszfaltra a fákra a jelzőlámpára
a bolt tetején virító neonbetűkre
én az ablakban álltam
és láttam amint
az autóra rakódott hóba
valaki egy szívet rajzol

és aztán láttam
hogy egy fekete autó parkol a ház elé
és kiszáll belőle rainer
emma nagybátyja aki fiatal korában
átúsza a dunát
jugoszláviába
rainer meg akarta mutatni a fiának, holgernek
hogy hol élt mikor fiatal volt
KATI: szép
szép férfi
IDA: ez rainer bácsi
KATI: bravó emma
jól választottál
nem mint legutóbb
nem tudom hogy tudtál akár egy percet is egy nyak nélküli alakkal tölteni
ez nem rossz
csak attól tartok pocakos lesz
mikor fiatal voltam azt mondogattam
szép is legyen, ne is csaljon meg, főzni is tudjon
olyan nincs
inkább egy kis kopaszság
mondogattam
egy fenét
egyesekek csúnyák is mint az ördög a kisujjukat sem mozdítják a háztartásban
mégis sorban állnak értük a nők
mintha csokival lennének bevonva
EMMA: ez rainer bácsi, kathi
ő meg holger, az unokaöccsünk
nézd, hoztak neked valamit apától
KATHI: köszönöm
de nem kell
nem eredeti haribo
EMMA: már hogyan lenne az
edgartól németországból
KATHI: az eredeti csomagolás nem így néz ki drágám

EMMA: lehet hogy megváltoztatták a csomagolást

KATHI: edgar ma felhív

EMMA: igen

KATHI: és húsvétra

hazajön

EMMA: azt mondta hogy jön

KATHI: mindig talál valami kifogást

aztán nem jön

EMMA: nézd

itt egy képeslap

szintén tőle

most érkezett

KATHI: köszönöm

EMMA: gran canaria azt írja rajta

látod

KATHI: igen

de nem látom mit ír a hátán

túl apró

EMMA: elolvasom neked

drága kathi néni

üdvözöllek gran cana..

IDA: nem bírom már ezt a szarságot

olyan mint egy rossz film

EMMA: ida

ülj le

IDA: három éve nézem ezt a cirkuszt

nem bírom már

KATHI: olvasd

tudni szeretném hogy mit írt edgar

EMMA: ida

azonnal gyere vissza

RAINER: látom most már mindent lehet kapni

EMMA: mit mondtál

RAINER: itt

mindent lehet kapni

EMMA: hogy érted ezt

RAINER: ki hitte volna

hogy románia belép az európai unióba

jó lesz itt is

mindenetek megvan már

IDA: kész én leléptem

holger

van kedved megnézni hogy szoktuk mi itt kütni magunkat

elájulsz hogy milyen olcsó a pia

hol kapsz te máshol egy euróért

sört

EMMA: nem mentek sehova

előbb eszünk

KATHI: előbb elolvasod hogy mit írt edgar

azután eszünk

RAINER: régebben is lehetett kapni mindent

ha tudtad kit kell-

EMMA: üdvözetlet gran canariából

ahol szép az idő

GERD:

németországban

edgar, emma apja mérnökként dolgozott egy konzervgyárban

minden reggel felült a 6.10-es vonatra

az állomáson egy bódéból megvette a *die welt* újságot és egy tejes kávé karton pohárban

este 7.18-kor érkezett vissza az állomásra

otthon spagettit főzött és egy üveg pestot töltött rá

vagy néha forró vízben feloldott egy porlevest

és a tévé előtt evett a nyolcórás híreket nézve

néha öt órát vonatozott

addig a városkáig ahol a testvére rainer élt

marthához a volt feleségéhez

edgarnak csak másfél órát kellett vonatoznia

ő néha karácsonyi vacsorára hívta

az új férjének fogszabályzója volt és kicsit túl hangosan nevetett

egyszer edgar beleszeretett egy fogorvosnőbe

és egy darabig azt képzelte hogy a nő is szerelmes belé
de minden véget ért mikor
egy esős estén megvárta a rendelő előtt
és a nő arra kérte hogy hagyja békén
egy ideig egy gyári kolléganőjével találkozgatott
háromszor voltak moziban és
aztán ugyanabban a koszos ablakú pizzázóban
nem működött
úgyhogy edgar egyedül töltötte a szabadságait
azt asztmáját kezelte
teneriféből lanzarote-ból és gran canaria-ból
küldözgette romániába a színes üdvözlőlapokat
egyszer egy unaokatestvére meghívta egy hétvégén az északi tengerhez
200 kilométer per órás sebességgel száguldottak az autópályán
és egy pillanatra edgar arra gondolt hogy mi lenne ha
kinyitná az ajtót és kiugrana
de nem tette meg

RAINER: kész tudom
shop-ok
így hívták shopnak
hogy felejthettem el
a shop-ból vehettél mindent
ha tudtad kit kell
volt szebeni szalámi és whiskey és abszolút minden
ha voltak kapcsolataid
és kent cigaretta
lehet még kapni kent cigit
volt egy barátom recepciós a metropol hotelben
valódi adidas-t szerzett nekem
várjatok elmesélem
HOLGER: mindig ezt meséled
az asztalnál mindig elmeséled az adidas történetét
RAINER: de nekik még nem meséltem el

IDA: ismerem a helyzetet
egyfolytában ugyanazokat a dolgokat mondogatják
vajon elfelejtik hogy mondták már
vagy szándékosan ismétlik hogy bosszantsanak minket
képzeld el
nálunk a kedvenc téma
az hogy ki mit csinált a forradalomkor
17 év után
ezek még mindig erről beszélnek képzeld el
hogy talált apa egy golyót az ebédlőben és kifúrta és a nyakában viselte
hogy lyukasztották ki a körző hegyével ceaușescu fejét minden képen
és piros filctollal vért festettek rá
hogy látott kathi egy terroristát a blokk tetején
hogy pisilt a katedra alá anya egyik kollégája aki szolgálatos volt az iskolában
mert az előterekben gépfegyveres férfiak szaladgáltak
kívülről tudom az egészet
néha arra gondolok hogy azért ismételtetik ezeket a történeteket
mert nincs más mondanivalójuk egymás számára

KATHI: emma

nem olvastál el mindent amit edgar írt

RAINER: és micsoda bulik voltak

egyetlen lemezünk volt az forgott egész este

de szép volt

EMMA: akkor itt kellett volna maradnotok a francba

ha olyan jó volt

IDA: figyelj holger

most következik anya nagyjelenete

mindig ezt csinálja ha iszik valamit

EMMA: de tényleg

miért a fenéért szöktél el

ha minden olyan jó volt

GERD:

hosszú ideig miután németországba ért

lefekvéskor mikor behúnyta a szemét
rainer fényeket látott
a duna jugoszláviai partjának fényei voltak
amelyek egyre közelebb kerültek ahogy a vízben úszott
hosszú ideig rainer ugyanazt álmodta
azt álmodta hogy úszik a fények felé
soha nem álmodta azt ahogy egy mikrobusz tetején
ausztriába utazott
sátrak és hálósákok közé zsúfolva
nem álmodta meg a menekülttáborban kapott muroklevest
mindig csak a duna túlsó partjának fényeivel álmodott
első villanyszerelői fizetéséből
rainer vett magának egy csíkos kanapét
öt lakást és három feleséget cserélt
de az ebédlőjében megmaradt ugyanaz a kanapé
miután martha, az édesanyja, elszökött németországba
egy autó csomagtartójába bújva
emma kidobott mindent ami rá emlékeztette
amit a legjobban utált
az egy újságkivágás volt
amit martha a zongora fölé ragasztott
egy csodagyerek fényképe volt
egy koreai kislányé aki mindössze három évesen
zongorakoncerteket adott
martha a falra ragasztotta
emmának
példaképként
miután martha elment
emma letépte az újságkivágást a falról
és soha többé nem zongorázott

KATHI: igaz az hogy manapság interneten lehet férfiakat szerezni

IDA: igen

mutassam meg

EMMA: rainer

most megcsinálhatjuk azt a dolgot

ida

itt nem dohányzol

ebben a házban nincs dohányzás

RAINER: Mindjárt 18 éves

EMMA: hagyjál engem a nyugati neveléseddel

itt nem működik

amíg az én házamban lakik nem dohányozhat

AZONNAL OLTSD EL A CIGIT

akkor most megcsináljuk azt a dolgot rainer

átmegyünk a másik szobába és felhívod a mi számunkat

csak annyit kell mondanod hogy edgar vagy

hogy egy kicsit beteg voltál

és feltalálod majd magad

IDA: miért nem mondd el végre hogy edgar halott

miért kell nekem ezt a szart mindig végignézniem

Néhány másodpercig mindenki hallgat

KATHI: edgar halott?

IDA: igen edgar meghalt

már három éve

infarktust kapott mikor egyedül volt otthon

a rendőrség betörte az ajtót

de késő volt már

EMMA: fogd be a szádat vagy tűnj el és soha többé be ne tedd ide a lábad

KATHI: edgar nem halott

RAINER: emma nyugodj meg

holnapra biztos elfelejti

KATHI: edgar gran canaria szigetén van

és mindjárt telefonál

emma olvasd el nekem edgar levelét

IDA: én megyek

holger jössz

KATHI: bárhova mész

ha csak két napra is

mindig vidd magaddal a fürdőruhádat

mert soha nem lehet tudni

hol találsz egy medencét

HOLGER: várj na most kezd érdekes lenni

KATHI: azt akarom hogy olvasd el mit írt edgar

nem olvastad végig

EMMA: drága kathi

üdvözet gran canaria-ból

ahol az idő szép

tíz napig leszek itt

remélem hogy az itteni levegő és a sós víz segít az egészségi problémáim megoldásában

te hogy vagy

megkaptad-e a legutóbbi csomagomat

üdv edgar

KATHI: edgar nem halt meg

mindjárt telefonál

Néhány másodpercig senki sem szól egy szót sem .

RAINER: jó hogy mind itt vagyunk

GERD:

mikor emmához eljutott a hír

edgar már egy fél órája halott volt

nem tudta mit kell tenni ilyen esetekben

aztán eszébe jutott a kék füzetecske a rokonok telefonszámaival

körülbelül egy órán át állt

a füzetkével a kezében

míg összeszedte a bátorságát hogy telefonáljon

a hívásra válaszoló hangok ismeretlenek voltak

néhány nap múlva németországba érkezett

a repülőtéren edgar egyik unokahúga várta

kerek piros arca volt

kezet fogott vele és elvette a csomagját

az autóban egész végig hallgattak

majdnem két órán át

a krematóriumban hideg volt és klórszag
egy pap felolvasott néhány szót edgárról
aztán emma kezet fogott néhány teljesen ismeretlen emberrel
csak egyvalaki puszilta meg
rainer valamelyik volt felesége
a második vagy a harmadik
emma nem is tudta pontosan
miután minden véget ért elmentek egy kávézóba
ahol emma a mosdóban letörölte az arcáról a rúzsfoltokat
van valami számotokra amit szeretném ha elvinnél romániába mondta edgar egyik unokatestvére
egy fekete sporttáska volt
emma elvette
majd később felült egy intercity express vonatra ami a repülőtérre vitte
a rokonok ragaszkodtak hozzá hogy kifizessék a jegyét
emma nem utasította el
végül is hatvan euróba került
mikor a vonat elindult
emma kinyitotta a táskát
túl kíváncsi volt
kivett belőle néhány kifakult
a széleken kirojtosodott trikót
két túl nagy méretű szürke szoknyát és egy használt farmert
visszatette a ruhákat a táskába
kinézett az ablakon
sárga repceföldek között haladt a vonat
és sírva fakadt
körülotte minden utasnak fülhallgatója volt és bámultak a semmibe
emma a vonaton hagyta a fekete táskát
miközben a repülőtéren sétált
elképzelte hogy a rendőrség
megállítja a vonatot és kiüríti a pályaudvart
a vonaton hagyott gyanús táská miatt
a duty free-ben emma vett egy nagy tasak haribo macit
mikor hazaért azt mondta kathinak
hogy edgar küldte

és hogy edgar jól van

RAINER: igen

szép hogy mindannyian együtt vagyunk
szép az ha nem egyedül töltjük az ünnepeket
olyan mint régen

mikor mindannyian egy asztalnál ültünk
ma már senki sem jön vacsorára
csak sms-t küldenek

EMMA: már sms-t sem küldenek
még egy karácsonyi sms-t sem kaptam az idén

RAINER: én kaptam
a penny market-től

EMMA: mit

RAINER: küldtek nekem egy üdvözetet az ünnepek
alkalmából

válaszoltam nekik azt írtam

boldog ünnepeket nektek is

és jobb embernek éreztem magam

ha tudni akarod -

abban a pillanatban azt éreztem hogy valaki tényleg-

hogy vannak emberek akik tényleg -

és figyelj mi történt

megtelt a postaládám karácsonyi üzenetekkel

nem

nem emberek írták

hanem a lidl és a telekom

és előbb bosszankodtam azt mondtam

nekem már élő ember nem is ír csak az áruházak

de végül azt gondoltam megállj rainer

nem egy áruház ír neked

ott is egy ember van

egy ember aki leveleket szerkeszt

egy ember aki elküldi azokat az üzeneteket

és akkor azt mondtam hogy válaszolhatnék is neki

megkerestem a címeket és írtam mindnek
lidl penny market aldi billa rewe telekom spar
abszolút mindenkinek írtam
és utána nagyon jól éreztem magam
és tudod mit csináltam még
mikor karácsony másodnapján romániába érkeztem
vettem a benzinkútnál egy román telefonkártyát
és láttam hogy 1000 darab ingyenes sms van rajta
mit kezdjen az ember annyi ingyenes sms-el
el kell használni, ugye
úgyhogy esténként a szállódából
kitalált számokra küldtem üzeneteket
boldog ünnepeket kívántam sms-ben több mint 200 számra
és tudod
tudod emma
egyesek még válaszoltak is
alig tudtam aludni az izgalomtól
mert egyre csak érkeztek az sms-ek
és reggel felé
reggel felé érkezett egy üzenet amelyben az állt hogy
menj a fenébe petrică dugd fel az ünnepeket a seggedbe
és én visszaírtam hogy bocsánat tévedés
és akkor jött egy új sms hogy ki a fene vagy te ha nem petrică
és én válaszoltam hogy rainer vagyok valószínűleg eltévesztettem a számot
és jött egy újabb sms
és aztán addig beszélgettünk míg kivilágosodott
és látod így van ez
elküldesz egy kis szeretetet az éterbe
és minden szeretet visszatér
visszatér hozzád
EMMA: és
RAINER: és ennyi
EMMA: nem találkoztatok
RAINER: ezután következik
EMMA: áhá

RAINER: mi az hogy áhá

EMMA: elmondtad hogy németországban élsz

RAINER: nem tudom mit akarsz ezzel mondani

EMMA: már tudom mi lesz a vége

RAINER: miért hiszed mindig azt hogy csak az érdek áll mögötte

miért történne minden a tévében látott klissék szerint

olyan szűkagyú vagy hogy el sem tudod képzelni hogy egy szép fiatal falusi nő

csak önmagamért akarna velem lenni

és nem azért mert németországban élek

EMMA: falun lakik

RAINER: és akkor mi

EMMA: sejtettem hogy fiatal

de ráadásul még falusi is

tiszta sor

ennek nem lehet jó vége n

RAINER: miért kell neked mindig igazad legyen

EMMA: mit szeretnél

azt hogy hazudjak neked

RAINER: irigykedsz

EMMA: ezt azért mondom mert nem

mert én nem

vagyis én nem

én nem értem mit láthat benned egy nő

azon kívül hogy németországban élsz

RAINER: én sem értem

mit láthatna benned egy férfi

már megbocsáss

EMMA: itt most nem rólam van szó

ettől hatódott meg

németországtól

és te tudod ezt

nagyon jól tudod, rainer

pénzt adtál neki

rainer

mondd

ismerd el hogy pénzt adtál neki
rainer ne haragudj rám
azért viselkedem így
mert segíteni szeretnék rajtad
RAINER: hagyd csak ne segíts
jól elboldogulok én
boldog vagyok így
segítség nélkül

GERD:

emma soha nem akart elmenni
azután sem hogy én meghaltam és ő egyedül maradt idával
mikor először kijutott németországba
40 órát buszozott
egy benzinkútnál vett magának egy rózsaszínű hajpántot
rég túl volt azon a koron amikor valaki ilyesmit viselhet
de egész gyerekkorában egy rózsaszínű hajpántra vágyott
a sörnapokon felült a hullámvasútra
és addig ette a sült krumplit ketchup-al míg rosszul nem lett
különben nem tetszett neki semmi
úgy tűnt a lányok túl bő trikókat viselnek
és elég csúnyák
mikor először járt egy aldi áruházban
felismerte a rokonok által csomagban küldött szappanokat és kávékat
a legolcsóbbak voltak
rainer első vagy második felesége
megajándékozta egy arckrémmel
aminek már egy éve lejárt a szavatossági ideje
emma megtörölte vele a csizmáját
néha emma arra gondolt milyen emberré vált volna ha elmegy
hogyan nézett volna ki
hol dolgozott volna
és hogy néztek volna ki a férfiak akiket megismert volna

EMMA: engem sem érdekelnek a tanácsaid
arról hogy hogy kellene élnem
nagyon jól vagyok így
RAINER: abban a te agyadban nem fér el az az információ
hogy igenis
üdvözléteket küldök a penny marketnek
és igenis
pénzzel támogatok egy szegény falusi lányt
és igenis
ez boldoggá tesz
EMMA: mit akarsz rainer
RAINER: adjuk el a házat

Néhány másodpercig senki sem mond semmit

EMMA: amíg kathi él
egy darabka téglát sem adok el
RAINER: elköltöztök valami kisebbbe
EMMA: nem adjuk el pont
RAINER: mintha te panaszkodtál volna hogy a ház megeszi a pénzedet
ismerd be hogy nem nagyon boldogulsz
mennyi itt a fizetés
EMMA: bármennyibe kerülne
nem adom el
egy ilyen házat nem lehet eladni
RAINER: jogom van a ház feléhez
EMMA: egyelőre semmi jogod
ez még az ő háza
RAINER: meggyőződ hogy adja el
elköltöztök egy tömbházlakásba
és végre lesz életed a fenébe
EMMA: nem érdekel az idióta barátod
ha arra céloztál
RAINER: milyen idióta barátom
EMMA: akit mind le akartál nyomni a torkomon

RAINER: az rég feladta

ne izgulj

EMMA: nem adunk el semmit

egyszer majd megköszönöd

hogy nem engedtem hogy arra a kurvára költsd a pénzedet

RAINER: én

én élni szeretnék

mit gondolsz mennyi maradt még az életemből

maximum öt év

na és ha csak a pénzemet akarja

egy ideig jól érezzük magunkat

lehet hogy csak öt évem van hátra

de azt akarom hogy a legjobb évek legyenek

jogom van ehhez emma

jogom van

EMMA: gyorsabban véget ér mint gondolnád

RAINER: mi

EMMA: a viszonyod a ribanccal

RAINER: mit mondjak

nagy szakértő vagy a kapcsolatok terén

nem kérek tanácsot

olyantól akit elhagyott a férje egy másik férfiért

HOLGER: mi van

EMMA: ne sértegezz

RAINER: ez az igazság

gerd egy férfiért hagyott el

miért nem ismered be

EMMA: és neked mi közöd hozzá

RAINER: kész katasztrófa vagy

mindig mondtam

hozd rendbe az életedet

majd ha megismersz valakit

jobb lesz

meglátod

EMMA: honnan tudod te hogy nekem mire van szükségem

KATHI: tudd meg hogy elég sok csodálója van
volt egy afganisztáni veterán is
ha tudni akarod

RAINER: micsoda

KATHI: afganisztában harcolt
igen

idetelefonált a felesége
és mindent elmondott nekem
néhány másodpercig mindenki hallgat

EMMA: holger kérlek

vegyél még egy kis tortát
néhány másodpercig mindenki hallgat

RAINER: nagyon tehetséges
vagy a dolgok elbaszásában

EMMA: ez csak az én dolgom

RAINER: és ráadásul
krónikus hazudozó is
most már abbahagyhatnád a tettetést
mind tudjuk hogy miben halt meg gerd a férjed
nem értem miért titkolod
hogyan AIDS-es volt

néhány másodpercig mindenki hallgat

EMMA: fogalmad sincs

mi baja volt
te voltál ott vele

néhány másodpercig mindenki hallgat

IDA: így szereti

hogyan mindannyian egy csodálatos hazugságban élünk
mindenkinek azt mondta hogy apa rákos volt

de végül is egyre megy
EMMA: fogalmatok sincs
én voltam vele az utolsó éjszakákon
én voltam vele
és a mi életünk volt
a miénk
akármilyen is volt
és ne avatkozzon bele senki
és a házat nem adom el
amíg élek nem adom el
kifizetem neked a felét rainer
nyugodj meg
szerzek pénzt és megadom a részedet
de nem adok el semmit
RAINER: úgy van emma
igazad van
mindenki foglalkozzon a saját életével
és most
én elmegyek
gyere holger
későre jár

Rainer és Holger elmennek. Emma, Ida és Kathi ülnek az asztalnál. Néhány másodpercig mindenki hallgat

Aztán megszólal a telefon.

EMMA: nézd kathi
apa az
edgar
edgar hív
nézd
beszélj vele

GERD:

rainer az autóban ült
és 20 percen át beszélgetett kathival telefonon
edgar hangját utánozva nagy igyekezettel
megígérte neki hogy húsvétra hazajön
kathi már nem érte meg a húsvétot
azon a napon amikor meghalt
az ég úgy nézett ki mint a metropol hotel frissen keményített lepedői
és a szobában
semmi mást nem lehetett hallani mint az éppen arra szálló repülő hangját
és ő nehezen lélegzett
mikor véget ért
emma kinyitotta az ablakot
a repülő kondenzcsíkjai keresztet formáztak

(KATHI:

drága Kathi
ma olyan hideg volt hogy a leves belefagyott a tányérba
összebarátkoztam itt néhány fiúval
kérlek küldj egy képet magadról mert meg szeretném mutatni nekik
milyen gyönyörű vagy
ennek hamarosan vége lesz és ott állsz
majd a kapuban mikor hazaérkezem
szeretlek
max)

GERD:

csak néhány hónapig tartott
míg emma vásárlókat talált a házra
egy téli napon költözött el
mielőtt elment még egyszer kinézett az ablakon
a téren két gyerek épp hóembert épített
és a templomban délre harangoztak
hosszú ideig még miután beköltözött kis lakásába
a város másik végén
álmában hallotta a főtéri templom harangját
néha felriadt álmából az éjszaka közepén
és tornádóként zúgott át rajta a félelem

ida németországba ment egyetemre
és a következő években
egyre többen mentek el
emma maradt
ha megszokod hogy az emberek eltűnnek
már nem fáj
azt mondják a halottak addig maradnak a földön
míg van ki gondoljon rájuk
rám még gondolt valaki
úgyhogy maradtam.